

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	II AKa 46/21	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1.		
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA			
0.11.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
Wyrok Sądu Okręgowego w P.z dnia (...) roku w sprawie o sygnaturze akt (...).			
0.11.2. Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# oskarżyciel posiłkowy			
# oskarżyciel prywatny			

# obrońca			
# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącnego			
# inny			
0.11.3. Granice zaskarżenia			
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.11.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza		

	przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego,	

	nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka				
#	art. 439 k.p.k.				
#	brak zarzutów				
0.11.4. Wnioski					
#	uchylenie	#	zmiana		
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy					
0.12.1. Ustalenie faktów					
0.12.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
1.		R. G.	<ul style="list-style-type: none"> czyn zarzucony oskarżonemu w punkcie III a przypisany 	1. informacja z Krajowego Rejestru Karnego;	1. k.(...)

			mu w punkcie 5. części rozstrzygającej zaskarżonego wyroku: 1. dotychczasowa czterokrotna karalność oskarżonego za przestępstwa;		
0.12.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
		*****	*****	*****	
0.12.2. Ocena dowodów					
0.12.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów					
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu			
2.1.1.1.	1. informacja z Krajowego Rejestru Karnego;	1. dokument o charakterze urzędowym, którego pochodzenia i treści nie			

		kwestionowała żadna ze stron procesowych, a do czego i sąd odwoławczy nie znalazł podstaw by czynić to z urzędu;	
0.12.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	

STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków			
Lp.	Zarzut		
	• obraza przepisów prawa materialnego,	# zasadny	

	<p>tj. art. 43a § 2 k.k. poprzez zaniechanie orzeczenia wobec oskarżonego za popełnienie czynu określonego w punkcie III aktu oskarżenia obligatoryjnego środka karnego w postaci świadczenia pieniężnego na rzecz F.</p>	<p># częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwiążle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>			
<p><u>Apelacja prokuratora była zasadna i w całości zasługiwała na uwzględnienie.</u></p> <p>Na wstępie przypomnieć należy, że zaskarżony przez oskarżyciela publicznego wyrok zapadł w trybie tzw. dobrowolnego podania się karze, uregulowanego</p>			

w treści art.
387 k.p.k. –
oskarżony -
przed
zakończeniem
pierwszego
przesłuchania na
rozprawie
głównej w dniu
10 grudnia 2020
roku - za
pośrednictwem
obrońcy
ustanowionego z
urzędu - złożył
wniosek o
wydanie wyroku
skazującego i
wymierzenie mu
określonych kar,
środków
karnych i
orzeczenie
przepadku za
zarzucone mu
przestępstwa bez
przeprowadzania
postępowania
dowodowego,
który - po jego
uzgodnieniu z
prokuratorem i
pouczeniu
oskarżonego o
treści art. 447
§ 5 k.p.k. -
Sąd Okręgowy
uwzględnił,
wydając w tym
samym dniu
wyrok, na mocy
którego:

1. oskarżonego
R. G. uznał za
winnego
popelnienia
przestępstwa
zarzucanego mu
w pkt. I z art.

280 § 2 k.k. i za to na podstawie art. 280 § 2 k.k. wymierzył mu karę 4 lat pozbawienia wolności;

2. na podstawie art. 46 § 1 k.k. nałożył na oskarżonego obowiązek naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem opisanym w pkt. I poprzez zapłatę kwoty (...) zł na rzecz PKN (...);

3. oskarżonego R. G. uznał za winnego popełnienia przestępstwa zarzucanego mu w pkt. II z art. 178b k.k. i za to na podstawie art. 178b k.k. wymierzył mu karę 4 miesięcy pozbawienia wolności;

4. na podstawie art. 42 § 1a i § 2 k.k. orzekł wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres lat 10;

5. oskarżonego R. G. uznał za winnego

popelnienia
przestępstwa
zarzucanego mu
w pkt. III z art.
178a § 4 k.k. i za
to na podstawie
art. 178a § 4
k.k. wymierzył
mu karę (...)
miesiący
pozbawienia
wolności;

6. na podstawie
art. 42 § 3
k.k. orzekł wobec
oskarżonego
zakaz
prowadzenia
wszelkich
pojazdów
mechanicznych
dożywotnio;

7. na podstawie
art. 85 § 1
k.k. i art. 86 §
1 k.k. orzeczone
wobec R. G. kary
pozbawienia
wolności
połączył i
wymierzył karę
łącznie 4 lat
i 2 miesiący
pozbawienia
wolności;

8. na podstawie
art. 90 § 2 k.k.
w zw. z art. 85
§ 1 k.k. i 88
k.k. orzekł wobec
R. G. zakaz
prowadzenia
wszelkich
pojazdów
mechanicznych
dożywotnio;

9. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczył okres tymczasowego aresztowania od dnia (...) roku godzina(...)do nadal.

10. na podstawie art. 44 § 2 k.k. orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodu rzeczowego w postaci noża;

11. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwolnił oskarżonego z obowiązku ponoszenia kosztów postępowania i z opłaty.

Apelujący prokurator, wskazując na podstawę odwoławczą z art. 438 pkt 1a k.p.k. podniósł zasadny w ocenie Sądu II instancji zarzut obrazy prawa materialnego - in concreto art. 43 a § 2 k.k. poprzez jego niezastosowanie i nie orzeczenie

względem
oskarżonego
środka karnego
w postaci
świadczenia
pieniężnego na
rzecz Funduszu
Pomocy
Pokrzywdzonym
oraz Pomocy
Postpenitencjarnej
w związku ze
skazaniem za to,
że: w dniu
27 marca 2020
roku na trasie
w miejscowości
S., powiat W.,
województwo
(...) do
miejscowości G.,
powiat (...),
województwo
(...), kierował w
ruchu lądowym
samochodem
marki D. (...) o nr rej.
(...), znajdując się w stanie
nietrzeźwości
wyrażającym się
zawartością 1,32
promila
alkoholu
etylowego we
krwi, przy czym
czynu tego
dopuścił się
wbrew
orzeczonemu
zakazowi
prowadzenia w
strefie ruchu
lądowego
wszelkich
pojazdów
mechanicznych
na okres 7
lat przez Sąd

Rejonowy w
W. wyrokiem
z dnia (...)
roku sygn. (...),
będąc również
wcześniej
prawomocnie
skazanym
wyrokami Sądu
Rejonowego w
W. z dnia
(...) roku, sygn.
(...) oraz z
dnia (...) roku
sygn. (...) za
prowadzenie
pojazdów
mechanicznych
w stanie
nietrzeźwości, tj.
za popełnienie
przestępstwa z
art. 178a § 4 k.k.

Zgodnie bowiem
z treścią
obowiązującego
przepisu art. 43
a § 2 k.k.
W razie skazania
sprawcy za
przestępstwo
określone w art.
178a § 1, art.
179 lub art. 180
sąd orzeka
świadczenie
pieniężne
wymienione w
art. 39 pkt
7 na rzecz
F. w wysokości
co najmniej
(...) złotych,
a **w razie**
skazania
sprawcy za
przestępstwo
określone w
art. 178a §

4 co najmniej (...) złotych, do wysokości określonej w § 1, czyli do maksymalnej kwoty 60.000 zł.

W świetle brzemienia tego przepisu sąd obligatoryjnie orzeka świadczenie pieniężne w wypadku skazania za przestępstwa w nim wymienione: „Świadczenie pieniężne na rzecz F. sąd obligatoryjnie orzeka w wypadku skazania za przestępstwa z art. 178a § 1 i 4, art. 179 i 180 k.k. Ustawa nie przewiduje od tego żadnego wyjątku” (wyrok SN z 18.04.2018 r., III KK 383/17, LEX nr 2495933).

Oczywistym jest, że po myśli art. 447 § 5 k.p.k. podstawą apelacji nie mogą być zarzuty określone w art. 438 pkt 3 i 4 k.p.k., związane z treścią

zawartego porozumienia, o którym mowa w m.in. w art. 387 k.p.k., wbrew jednak zastrzeżeniom podniesionym przez obrońcę oskarżonego w odpowiedzi na apelację (k.(...)), skarżący prokurator nie podniósł zarzutu rażącej niewspółmierności kary – środka karnego, a klasyczny zarzut obrazy prawa materialnego.

W tym miejscu przypomnieć należy, że obraza prawa materialnego może polegać na błędnej wykładni prawa (wówczas następstwem jest błędne stosowanie prawa) albo na błędnym zastosowaniu prawa przy niekwestionowanej jego wykładni. Obraza prawa polegająca na błędnym zastosowaniu **lub niezastosowaniu przepisów prawa materialnego**

**ma miejsce
wówczas, gdy
są to przepisy
o charakterze
stanowczym,
tzn.**

**nakazujące
stosowanie**

**prawa
materialnego**

lub zakazujące
jego stosowania.

Podstawa

odwoławcza z

art. 438 pkt

1a k.p.k. odnosi

się do obrazu

przepisów prawa

materialnego w

innym zakresie

niż kwalifikacja

prawna czynu

(art. 438 pkt

1), chyba że

pomimo błędnej

podstawy

prawnej

orzeczenie

odpowiada

prawu. Innymi

słowy obraza

prawa

materialnego w

analizowanym

przypadku

stanowi powód

do uchylenia lub

zmiany

orzeczenia

wówczas, gdy

obraza prawa

materialnego w

zakresie innym

niż kwalifikacja

prawna czynu w

wypadku

błędnej

podstawy

prawnej

powoduje, że

orzeczenie nie
odpowiada
prawu (tak D.
Świecki [w:] B.
Augustyniak, K.
Eichstaedt, M.
Kurowski, D.
Świecki, Kodeks
postępowania
karnego. Tom
II. Komentarz
aktualizowany,
LEX/el. 2021,
art. 438).

Przenosząc
powyższe
wywody
teoretyczne na
grunt
rozpatrywanego
przypadku,
stwierdzić
należy, że
podniesiony
przez skarżącego
zarzut znajdował
pełne
umocowanie w
wykładni
wskazanej w
apelacji
podstawy
odwoławczej
określonej w
treści art. 438
pkt 1a k.p.k.

Odnosząc się
do zastrzeżeń
obrońcy
oskarżonego,
podniesionych w
odpowiedzi na
apelację
prokuratora,
zgodzić należy
się z tezą, że
artykuł 447 § 5
k.p.k. ogranicza
zaskarżalność

wyroku
wydanego w
trybie
konsensualnym.
Natomiast nie
podważa ogólnej
zasady, że wyrok
wydany w tym
trybie podlega
kontroli
odwoławczej, co
jest wymagane
przez art. 176
ust. 1
Konstytucji RP,
który stanowi,
że postępowanie
sądowe jest
co najmniej
dwiinstancyjne.
Jak słusznie
podkreśla się
w doktrynie,
wprowadzenie
ograniczenia co
do zakresu tej
kontroli ma na
celu
wzmocnienie
trwałości
zawartych
porozumień
procesowych.
Ustawodawca
ograniczył
możliwość
zaskarżenia
wyroków
wydanych w
trybach
konsensualnych,
wprowadzając
zakaz stawiania
w apelacji
zarzutów co do
ustaleń
faktycznych oraz
wymiaru kary,
środka karnego
lub innego

środku (art. 438 pkt 3 i 4). Zakaz ten odnosi się zarówno do apelacji wnoszonej na korzyść, jak i na niekorzyść oskarżonego. W konsekwencji, niezależnie od kierunku zaskarżenia, apelacja wniesiona tylko na podstawach odwoławczych określonych w art. 447 § 5 k.p.k. powinna zostać uznana za niedopuszczalną z mocy ustawy (art. 429 § 1 k.p.k.). A contrario z art. 447 § 5 k.p.k. wynika, że wyrok wydany w trybie konsensualnym może zostać zaskarżony z powodu obrazy przepisów prawa materialnego lub obrazy przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia (art. 438 pkt 1, 1a i 2), a także w wypadku zaistnienia bezwzględnej przyczyny odwoławczej z art. 439 § 1 k.p.k.

**Nieprawidłowe
zastosowanie**

**prawa nie
może być
bowiem**

**przedmiotem
porozumienia.**

Zarzut obrazy

prawa

materialnego –

w zakresie

zarówno

kwalifikacji

prawnej czynu

(art. 438 pkt 1),

jak i podstawy

prawnej innych

rozstrzygnięć,

chyba że

pomimo błędnej

podstawy

prawnej

orzeczenie

odpowiada

prawu (art. 438

pkt 1a) –

może zostać

postawiony, gdy

sąd pierwszej

instancji orzekł

zgodnie z

porozumieniem,

ale sprzecznie z

prawem, np. nie

orzekł

obligatoryjnego

środka karnego

albo orzekł

uzgodnioną karę

powyżej lub

poniżej

ustawowego

zagrożenia.

Wówczas ma

miejsce obraza

prawa

materialnego

stanowiąca

podstawę

odwoławczą z

<p>art. 438 pkt 1a. W tych przypadkach apelacja od wyroku wydanego w trybie konsensualnym przysługuje na zasadach ogólnych (por.D. Świecki [w:] B. Augustyniak, K. Eichstaedt, M. Kurowski, D. Świecki, Kodeks postępowania karnego. Tom II. Komentarz aktualizowany, LEX/el. 2021, art. 447, tezy 17-21). W świetle powyższych wywodów zastrzeżenia obrońcy oskarżonego co do dopuszczalności apelacji prokuratora były nieuprawnione.</p>		
<p>Wniosek o:</p>		
<ul style="list-style-type: none"> zmianę zaskarżonego wyroku poprzez wymierzenie oskarżonemu za popełnienie przestępstwa z art. 178a § 4 k.k. świadczenia pieniężnego 	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	

<p>w wysokości(...) zł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej;</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Powody uznania wniosku skarżącego za zasadny wynikają ze stanowiska zajętego przez sąd odwoławczy wobec zgłoszonego zarzutu apelacyjnego, tj. skutecznie podniesionego zarzutu obrazy prawa materialnego – in concreto art. 43a § 2 k.k., którego obraza - poprzez nieorzeczenie obligatoryjnego środka karnego - miała wpływ na treść orzeczenia (art. 438 pkt 1a k.p.k.).</p> <p>Ubocznie zauważyć należy,</p>		

iż art. 437 § 2 k.p.k. zezwala na uchylenie orzeczenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania wyłącznie w wypadkach wskazanych w art. 439 § 1 k.p.k., art. 454 k.p.k. lub jeżeli jest konieczne przeprowadzenie na nowo przewodu w całości, które to warunki nie zaistniały w sprawie.

4.
**OKOLICZNOŚCI
PODLEGAJĄCE
UWZGLĘDNIENIU
Z URZĘDU**

1. Ograniczenie podstaw zarzutów odwoławczych wynikające z art. 447 § 5 k.p.k. zawężało zakres kontroli odwoławczej tylko do podniesionych uchybień. Przepis ten nie modyfikował natomiast podstaw rozpoznania sprawy poza granicami zaskarżenia i

	podniesionymi zarzutami (art. 433 § 1 k.p.k. in fine).	
Zwiąże o powodach uwzględnienia okoliczności		
Oznaczało to, że sąd odwoławczy oprócz dopuszczalnego zarzutu obrazy prawa materialnego, na podstawie art. 440 k.p.k. skontrolował także prawidłowość ustaleń faktycznych (art. 438 pkt 3 k.p.k.) oraz współmierność lub zasadność zastosowanych środków reakcji karnej (art. 438 pkt 4 k.p.k.). Czynił to jednak tylko pod kątem rażącej niesprawiedliwości orzeczenia. Powodów do takiej ingerencji sąd odwoławczy nie dopatrył się z urzędu ani nie naprowadziły ich strony - także jeśli chodzi o przesłanki z art. 439 § 1 i art. 455 k.p.k.		

ZSTRZYGNIECIE

5. SĄDU ODWOŁAWCZEGO		
0.15.1. <i>Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</i>		
0.11.	Przedmiot utrzymania w mocy	
• orzeczenie o środku karnym w postaci dożywotniego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych w punkcie 6. i 8.;		
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy		
Zgodnie z treścią art. 433 § 1 k.p.k. sąd odwoławczy rozpoznaje sprawę w granicach zaskarżenia, a jeżeli w środku odwoławczym zostały wskazane zarzuty stawiane rozstrzygnięciu -		

również w
granicach
podniesionych
zarzutów,
uwzględniając
treść art. 447
§ 1-3 k.p.k.
Zatem apelację
prokuratora co
do środka
karnego w
związku ze
skazaniem
oskarżonego za
przestępstwo z
art. 178a § 4 k.k.
należało uznać
za zwróconą
przeciwko
całości
rozstrzygnięcia o
środkach
karnych
orzeczonych w
związku z tym
czynem.

Ponieważ sąd
obligatoryjnie
orzeka zakaz
prowadzenia
wszelkich
pojazdów
mechanicznych
dożywotnio w
razie
popelnienia
przestępstwa
określonego w
art. 178a § 4 k.k.,
okoliczność ta
determinowała
nie tylko treść
rozstrzygnięcia
w punkcie 6.
sentencji
wyroku, ale i
rzutowała na
łączny wymiar
orzeczonego

<p>wobec oskarżonego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio w punkcie 8., co mając na uwadze wielokrotną karalność oskarżonego za prowadzenie pojazdów w stanie nietrzeźwości, w tym ponowne skazanie w warunkach art. 178a § 4 k.k., było ze wszech miar słuszne i celowe.</p>		
<p>0.15.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</p>		
<p>0.0.11.</p>	<p>Przedmiot i zakres zmiany</p>	
<p>0.0.1Sąd odwoławczy zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że w związku ze skazaniem oskarżonego za przestępstwo z art. 178a § 4 k.k. w punkcie 5. wyroku, na podstawie art.</p>		

<p>43a § 2 k.k. orzekł od oskarżonego na rzecz F. świadczenie pieniężne w wysokości (...) zł.</p>	
<p>Zwiąże o powodach zmiany</p>	
<p>Popelnienie przestępstwa z art. 178a § 4 k.k. nakładało na sąd obowiązek wymierzenia oskarżonemu świadczenia pieniężnego w wysokości od (...) zł na rzecz F., czego Sąd Okręgowy zaniechał. Od orzeczenie tego środka sąd meriti winien był także uzależnić uwzględnienie wniosku obrońcy oskarżonego o wydanie wyroku skazującego w trybie konsensualnym, do czego zresztą przyznał się w pisemnych motywach wyroku, a co dostrzegł apelujący prokurator, podnosząc zasadny zarzut obrazy prawa</p>	

materialnego.
Błąd ten zatem
wymagał
korekty w trybie
odwoławczym.

Ponieważ
prokurator
wnioskował o
wymierzenie
oskarżonemu
świadczenia w
minimalnej
wysokości, Sąd
Apelacyjny
uznał, że
okoliczności
sprawy, a
zwłaszcza
postawa
oskarżonego w
toku całego
postępowania
nie przemawiały
za jego
orzeczeniem w
wyższej
wysokości -
oskarżony
poddając się
karze w trybie
art. 387 k.p.k.
oraz nie
sprzeciwiając się
apelacji
prokuratora -
czemu dał wyraz
w toku rozprawy
odwoławczej -
dowiódł, iż
zrozumiał
naganność i
wysoką
społecznie
szkodliwość
popelnionego
czynu oraz
dotychczasowego
stylu życia przez
co orzeczenie

<p>świadczenia w minimalnej kwocie czyniło zadość celom orzekania tego rodzaju środka karnego - tak w zakresie prewencji szczególnej, jak i ogólnej, a zwłaszcza społecznemu poczuciu sprawiedliwości.</p>			
<p>0.15.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</p>			
<p>0.15.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia</p>			
<p>1.1.</p>	<p>*****</p>	<p># art. 439 k.p.k.</p>	<p>*****</p>
<p>Zwięźle o powodach uchylenia</p>			
<p>*****</p>	<p>*****</p>		
<p>2.1.</p>	<p>Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości</p>	<p># art. 437 § 2 k.p.k.</p>	

Zwiąże powodach uchylenia	o		

3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiąże powodach uchylenia umorzenia wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia	o i ze		

4.1.	*****	# art. 434 § 1 k.p.k.	*****
Zwiąże powodach uchylenia	o		

0.15.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			

0.15.4. Inne rozstrzygnięcia			

zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
	*****	*****
6. Koszty Procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
III. IV.	Na podstawie art. 618 § 1 pkt 11 k.p.k. i § 2, § 4 ust. 1 i 3, § 17 ust. 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (t.j. Dz.U. z 2019 r., poz. 18), Sąd Apelacyjny zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adwokata A. B. kwotę (...) zł, w tym 23 % VAT, tytułem zwrotu kosztów	

nieopłaconej
pomocy prawnej
udzielonej
oskarżonemu z
urzędu w
postępowaniu
odwoławczym –
sąd odwoławczy
określił
wynagrodzenie
obrońcy w
postępowaniu
odwoławczym
na poziomie
stawki
podstawowej
jako adekwatnej
do nakładu
pracy obrońcy,
uwzględniając w
szczególności
jeden terminy
rozprawy
odwoławczej z
udziałem
obrońcy.

Na podstawie
art. 624 § 1 k.p.k.
w zw. z art. 634
k.p.k. oraz art. 17
ust. 1 ustawy z
23 czerwca 1973
r. o opłatach
w sprawach
karnych (t.j.
Dz.U. 1983 Nr
49, poz. 223
z późn. zm.),
Sąd Apelacyjny
zwolnił
oskarżonego od
obowiązku
zapłaty na rzecz
Skarbu Państwa
wydatków za
postępowanie
odwoławcze, w
tym od opłaty za
drugą instancję

	<p>- z uwagi na brak majątku o znaczącej wartości i dochodów oraz wymierzenie kary tzw. bezwzględnego pozbawienia wolności.</p>	
7. PODPIS		
I. P. M. Ś. P. G.		